

Presidència de la Generalitat

LLEI 7/2022, de 16 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals per a impulsar el turisme sostenible.
[2022/12073]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans i totes les ciutadanes que Les Corts han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la Llei següent:

PREÀMBUL

En l'actualitat el turisme es configura com una activitat amb gran repercussió en l'economia valenciana en termes de renda i ocupació, i destaca com el principal motor del sector serveis. Així i tot, es tracta d'un àmbit en el qual la Comunitat Valenciana es troba amb una competència important en països del nostre entorn, la qual cosa ens exigeix com a destinació oferir un producte diferenciat amb un especial èmfasi en la qualitat del servei turístic i de l'entorn mediambiental, de manera que millore el seu posicionament.

El sector turístic, a més, és un instrument estratègic capaç d'impulsar un desenvolupament equitatiu, territorialment equilibrat i sostenible. Per això, és important adoptar mesures que augmenten la competitivitat de la destinació mateixa, amb millores en el benestar del turista i que fomenten el turisme de qualitat, sostenible i regeneratiu.

Es tracta d'un sector especialment afectat per la conjuntura, que, com hem comprovat en l'última dècada, és dinàmica i canviant. Sense anar més lluny, l'activitat d'aquest sector es pot arribar a veure afectada pel sorgiment de conflictes internacionals —com estem experimentant amb la invasió d'Ucraïna— o altres circumstàncies —com ara la pandèmia o situacions meteorològiques extremes—, així com la mateixa evolució dels diferents mercats turístics. Tot això posa en valor la necessària flexibilitat dels instruments de polítiques públiques relatives al turisme al mateix temps que accentua la necessitat d'una governança conjunta entre les administracions i el sector.

L'autonomia municipal és un dret consagrat a l'article 140 de la Constitució espanyola, en virtut del qual aquesta llei ofereix un instrument redistributiu als ajuntaments que podran aplicar de forma voluntària.

L'article 148.1.18.^a de la Constitució espanyola estableix que les comunitats autònomes poden assumir les competències en matèria de promoció i ordenació del turisme en el seu àmbit territorial. L'article 49 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana disposa que la Generalitat té competència exclusiva sobre el turisme.

L'Estatut d'autonomia mateix recull, en l'article 19, que:

1. En l'àmbit de les seues competències la Generalitat ha d'impulsar un model de desenvolupament equitatiu, territorialment equilibrat i sostenible, basat en la incorporació de processos d'innovació, la plena integració en la societat de la informació, la formació permanent, la producció obertament sostenible i una ocupació estable i de qualitat en la qual es garantisca la seguretat i la salut en el treball.

La Generalitat ha de promoure polítiques d'equilibri territorial entre les zones costaneres i les de l'interior.

2. Queda garantit el dret d'accés dels valencians i valencianes a les noves tecnologies i que la Generalitat desenvolupe polítiques actives que impulsen la formació, les infraestructures i la seua utilització.

Constitueix, doncs, l'objecte d'aquesta llei la creació de l'impost valencià sobre estades turístiques (IVET) com un impost propi de la Generalitat Valenciana que grava la capacitat econòmica posada de manifest per estar-se en un establiment turístic, i ho fa de manera progressiva en funció de la categoria de l'establiment, d'acord amb els principis constitucionals d'igualtat, generalitat, progressivitat i capacitat econòmica.

Hi ha impostos similars vigents en el nostre entorn. Entre els països del sud d'Europa, únicament Xipre no disposa d'una figura tributària associada al turisme, mentre que, en el conjunt d'Europa, 21 de 30 països ja han establert impostos d'aquest tipus, segons dades de l'European Tourism Association (Etoa).

Presidencia de la Generalitat

LEY 7/2022, de 16 de diciembre, de la Generalitat, de medidas fiscales para impulsar el turismo sostenible.
[2022/12073]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos y todas las ciudadanas que Les Corts han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

En la actualidad el turismo se configura como una actividad con gran repercusión en la economía valenciana en términos de renta y empleo, y destaca como el principal motor del sector servicios. Aun así, se trata de un ámbito en el que la Comunitat Valenciana se encuentra con una competencia importante con países de nuestro entorno, lo cual nos exige como destino ofrecer un producto diferenciado con un especial énfasis en la calidad del servicio turístico y del entorno medioambiental, de forma que mejore su posicionamiento.

El sector turístico, además, es un instrumento estratégico capaz de impulsar un desarrollo equitativo, territorialmente equilibrado y sostenible. Por eso, es importante adoptar medidas que aumenten la competitividad del propio destino, con mejoras en el bienestar del turista y que fomenten el turismo de calidad, sostenible y regenerativo.

Se trata de un sector especialmente afectado por la coyuntura, que, como hemos comprobado en la última década, es dinámica y cambiante. Sin ir más lejos, la actividad de este sector se puede llegar a ver afectada por el surgimiento de conflictos internacionales —como estamos experimentando con la invasión de Ucrania— u otras circunstancias —como por ejemplo la pandemia o situaciones meteorológicas extremas—, así como la propia evolución de los diferentes mercados turísticos. Todo ello pone en valor la necesaria flexibilidad de los instrumentos de políticas públicas relativas al turismo al mismo tiempo que acentúa la necesidad de una gobernanza conjunta entre las administraciones y el sector.

La autonomía municipal es un derecho consagrado en el artículo 140 de la Constitución española, en virtud del cual esta ley ofrece un instrumento redistributivo a los ayuntamientos, que lo podrán aplicar de forma voluntaria.

El artículo 148.1.18.^a de la Constitución española establece que las comunidades autónomas pueden asumir las competencias en materia de promoción y ordenación del turismo en su ámbito territorial. El artículo 49 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana dispone que la Generalitat tiene competencia exclusiva sobre el turismo.

El propio Estatuto de autonomía recoge, en su artículo 19, que:

1. En el ámbito de sus competencias la Generalitat impulsará un modelo de desarrollo equitativo, territorialmente equilibrado y sostenible, basado en la incorporación de procesos de innovación, la plena integración en la sociedad de la información, la formación permanente, la producción abiertamente sostenible y un empleo estable y de calidad en el que se garantice la seguridad y la salud en el trabajo.

La Generalitat promoverá políticas de equilibrio territorial entre las zonas costeras y las del interior.

2. Queda garantizado el derecho de acceso de los valencianos y valencianas a las nuevas tecnologías y a que la Generalitat desarrolle políticas activas que impulsen la formación, las infraestructuras y su utilización.

Constituye, pues, el objeto de esta ley la creación del impuesto valenciano sobre estancias turísticas (IVET) como un impuesto propio de la Generalitat Valenciana que grava la capacidad económica puesta de manifiesto por estar en un establecimiento turístico, y lo hace de manera progresiva en función de la categoría del establecimiento, de acuerdo con los principios constitucionales de igualdad, generalidad, progresividad y capacidad económica.

Hay impuestos similares vigentes en nuestro entorno. Entre los países del sur de Europa, únicamente Chipre no cuenta con una figura tributaria asociada al turismo, mientras que, en el conjunto de Europa, 21 de 30 países ya han establecido impuestos de este tipo, según datos de la European Tourism Association (Etoa).

Es tracta d'un impost vinculat a l'activitat turística enquadrat en els denominats de caràcter regeneratiu. És a dir, la recaptació servirà tant per a compensar els possibles efectes adversos del model turístic com per a aconseguir que l'activitat turística revertisca en una major qualitat de vida per als valencians i les valencianes, així com un major atractiu turístic que supose un avantatge competitiu respecte a altres destinacions.

Segons estableix la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en l'article 129, en l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència. En aquesta llei es veuen complits tots aquests principis, ja que la creació de l'IVET obeeix a la necessitat d'adoptar mesures que permeten obtenir recursos a fi d'oferir una major qualitat dels serveis turístics valencians.

Així mateix, aquesta llei, en virtut del principi de proporcionalitat, conté la regulació imprescindible per a atendre la necessitat que cal cobrir amb la norma, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets o que imposen menys obligacions als destinataris.

D'acord amb el principi de seguretat jurídica, aquesta iniciativa normativa s'exerceix de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea. D'aquesta forma es pretén generar un marc normatiu estable, predecible, integrat, clar i de certitud, que facilite el seu coneixement i comprensió i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones i empreses.

El principi d'autonomia municipal informa també la creació d'aquest impost de tal forma que, d'acord amb l'article 38 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, la llei permet l'establiment de recàrrecs sobre l'impost a aquells municipis que així ho consideren, com a instrument de política turística. Així mateix, s'estableix una bonificació del 100 %.

Aquesta llei conté 24 articles distribuïts en tres títols, dos disposicions addicionals i tres disposicions finals.

El títol I disposa la creació de l'impost valencià sobre estades turístiques com un tribut indirecte, instantani i propi de la Comunitat Valenciana, i estableix l'afectació dels seus ingressos al finançament d'inversions i despeses vinculades a la promoció, impuls, protecció, foment i desenvolupament d'infraestructures turístiques.

El títol II regula els elements de l'impost a través de quatre capítols diferents.

El primer capítol delimita el fet imposable, constituït per l'estada que realitze el contribuent en establiments turístics. Així mateix, conté la relació d'establiments que tenen la consideració d'allotjament turístic a l'efecte d'aquesta llei. A més, i d'acord amb l'article 8 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'estableix una presumpció *iuris et de iure* en virtut de la qual s'entén que les estades en els establiments turístics a què es refereix el fet imposable constitueixen, en tot cas, estades turístiques. Aquest capítol regula també nou exempcions diferents per al gaudi de les quals cal aportar la justificació documental corresponent.

El segon capítol d'aquest títol regula els obligats tributaris. Distingeix entre la figura del contribuent —tota persona física que realitze una estada— i la del substitut del contribuent —la persona física, jurídica o entitat que, mancada de personalitat jurídica, constituïska una unitat econòmica o patrimoni separat, que siga titular de l'explotació dels establiments d'allotjament turístic—, que està obligada al compliment de les obligacions materials i formals imposades per aquesta llei i les seues disposicions de desenvolupament. Finalment, tancant aquest segon capítol, es regulen els possibles responsables solidaris de l'ingrés d'aquest impost.

El capítol III regula la determinació del deute tributari, defineix la base imposable i especifica els mètodes per a la quantificació d'aquesta, la qual, com a regla general, s'ha d'establir pel règim d'estimació directa i subsidiàriament mitjançant el d'estimació indirecta.

La quota tributària s'obté mitjançant l'aplicació d'una quota fixa exigible per cada dia d'estada computable, amb el límit de set dies, en la qual s'han tingut en compte la categoria i el tipus d'establiment turístic d'acord amb la normativa sectorial vigent.

Se trata de un impuesto vinculado a la actividad turística encuadrado en los denominados de carácter regenerativo. Es decir, la recaudación servirá tanto para compensar los posibles efectos adversos del modelo turístico como para conseguir que la actividad turística revierta en una mayor calidad de vida para los valencianos y las valencianas, así como en un mayor atractivo turístico que suponga una ventaja competitiva respecto a otros destinos.

Según establece la Ley 39/2015, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, en su artículo 129, en el ejercicio de la iniciativa legislativa y la potestad reglamentaria, las administraciones públicas deben actuar de acuerdo con los principios de necesidad, eficacia, proporcionalidad, seguridad jurídica, transparencia y eficiencia. En esta ley se ven cumplidos todos estos principios, puesto que la creación del IVET obedece a la necesidad de adoptar medidas que permitan obtener recursos a fin de ofrecer una mayor calidad de los servicios turísticos valencianos.

Así mismo, esta ley, en virtud del principio de proporcionalidad, contiene la regulación imprescindible para atender la necesidad a cubrir con la norma, después de constatar que no existen otras medidas menos restrictivas de derechos o que impongan menos obligaciones a los destinatarios.

De acuerdo con el principio de seguridad jurídica, esta iniciativa normativa se ejerce de manera coherente con el resto del ordenamiento jurídico, nacional y de la Unión Europea. De esta forma, se pretende generar un marco normativo estable, predecible, integrado, claro y de certitud, que facilite su conocimiento y comprensión y, en consecuencia, la actuación y toma de decisiones de las personas y empresas.

El principio de autonomía municipal informa también la creación de este impuesto de tal forma que, de acuerdo con el artículo 38 del Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley reguladora de las haciendas locales, la ley permite el establecimiento de recargos sobre el impuesto en aquellos municipios que así lo consideren, como instrumento de política turística. Así mismo, se establece una bonificación del 100 %.

Esta ley contiene 24 artículos distribuidos en tres títulos, dos disposiciones adicionales y tres disposiciones finales.

El título I dispone la creación del impuesto valenciano sobre estancias turísticas como un tributo indirecto, instantáneo y propio de la Comunitat Valenciana, y establece la afectación de sus ingresos a la financiación de inversiones y gastos vinculados a la promoción, impulso, protección, fomento y desarrollo de infraestructuras turísticas.

El título II regula los elementos del impuesto a través de cuatro capítulos diferentes.

El primer capítulo delimita el hecho imponible, constituido por la estancia que realice el contribuyente en establecimientos turísticos. Así mismo, contiene la relación de establecimientos que tienen la consideración de alojamiento turístico a efectos de esta ley. Además, y de acuerdo con el artículo 8 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, general tributaria, se establece una presunción *iuris et de iure* en virtud de la cual se entiende que las estancias en los establecimientos turísticos a que se refiere el hecho imponible constituyen, en todo caso, estancias turísticas. Este capítulo regula también nueve exenciones diferentes para cuyo disfrute hay que aportar la justificación documental correspondiente.

El segundo capítulo de este título regula los obligados tributarios. Distingue entre la figura del contribuyente —toda persona física que realice una estancia— y la del sustituto del contribuyente —la persona física, jurídica o entidad que, careciendo de personalidad jurídica, constituya una unidad económica o patrimonio separado, que sea titular de la explotación de los establecimientos de alojamiento turístico—, que está obligada al cumplimiento de las obligaciones materiales y formales impuestas por esta ley y sus disposiciones de desarrollo. Finalmente, cerrando este segundo capítulo, se regulan los posibles responsables solidarios del ingreso de este impuesto.

El capítulo III regula la determinación de la deuda tributaria, define la base imponible y especifica los métodos para la cuantificación de esta, la cual, como regla general, se tiene que establecer por el régimen de estimación directa y subsidiariamente mediante el de estimación indirecta.

La cuota tributaria se obtiene mediante la aplicación de una cuota fija exigible por cada día de estancia computable, con el límite de siete días, en la cual se ha tenido en cuenta la categoría y el tipo de establecimiento turístico de acuerdo con la normativa sectorial vigente.

A fi de facilitar l'adaptació territorial d'aquesta mesura tributària, s'estableix la bonificació del 100 % aplicable sobre la quota íntegra de l'impost.

Finalment, el capítol IV habilita els ajuntaments a establir un recàrrec municipal voluntari sobre l'impost valencià sobre estades turístiques en relació amb els fets imposables produïts en establiments turístics situats dins del seu àmbit territorial, i tanca aquest títol amb les regles de meritació i exigibilitat de l'impost, que s'ha de reportar a l'inici de l'estada, així com les obligacions formals que ha de complir el substitut del contribuent, respecte de les quals s'aprova un llistat exhaustiu.

El títol III conté les normes de gestió i regula, en primer lloc, l'autoliquidació que ha de presentar-se per a la liquidació i el pagament d'aquest impost.

Com a impost propi de la Generalitat, s'atribueix la seua aplicació i l'exercici de la potestat sancionadora a l'Agència Tributària Valenciana, i la revisió en via economicoadministrativa, al Jurat Economicoadministratiu.

A continuació, es fa referència a la potestat sancionadora per a determinar el règim sancionador aplicable a les infraccions tributàries que es cometan.

La imprescindible col·laboració administrativa entre l'administració tributària i determinades autoritats i organismes redunda en una millor gestió de l'impost i en la reducció dels costos indirectes per als subjectes passius.

Finalment, s'estableix el mandat a les administracions per a habilitar fórmules de participació i transparència sobre les despeses corrents i inversions destinatàries de la recaptació.

Les disposicions addicionals estableixen la creació de la comissió d'assessorament i seguiment, que ha de realitzar un monitoratge permanent de la implementació de l'impost, així com l'elaboració d'un informe amb caràcter triennal que serveix com a avaluació d'aquesta política pública. A més, també s'estableix l'habilitació de les lleis de pressupostos generals. La segona disposició disposa les facultats de desenvolupament reglamentari i, finalment, la disposició final tercera estableix l'entrada en vigor d'aquesta llei en el termini d'un any des que es publique en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Naturalesa, objecte imposable i finalitat de l'impost

1. Es crea l'impost valencià sobre estades turístiques com a tribut indirecte, instantani i propi de la Comunitat Valenciana.

2. L'impost valencià sobre estades turístiques grava l'especial capacitat econòmica de les persones físiques posada de manifest per la seua estada en determinats establiments turístics situats al territori de la Comunitat Valenciana.

3. Els ingressos obtinguts per aquest impost estan afectats íntegrament a inversions i despeses vinculades a la promoció, impuls, protecció, foment i desenvolupament del turisme sostenible. En particular, han de ser destinats a:

a) Millorar els serveis que els municipis de la Comunitat Valenciana presten a les persones turistes.

b) Promocionar per part de l'ajuntament o de l'organisme gestor de la destinació, la destinació turística de la Comunitat Valenciana en el marc de la política de desestacionalització i diversificació del turisme.

c) Impulsar una mobilitat més sostenible, especialment en aquelles zones de major afluència turística.

d) Protegir i regenerar el medi ambient i els recursos naturals, i promocionar-los com a patrimoni amb un interès diferenciador. En el cas d'espais naturals compartits per diversos municipis, aquests poden acordar accions conjuntes.

e) Conservar i reparar el patrimoni cultural, així com incentivar la participació dels i les turistes en les activitats i esdeveniments culturals i festius de la Comunitat Valenciana del municipi o de la comarca o mancomunitat corresponent.

f) Les polítiques d'accés a l'habitatge en aquelles zones afectades per un increment de preus conseqüència de l'afluència turística.

g) Lluitar contra l'intrusisme i el frau en el sector de l'allotjament turístic.

A fin de facilitar la adaptación territorial de esta medida tributaria, se establece la bonificación del 100 % aplicable sobre la cuota íntegra del impuesto.

Finalmente, el capítulo IV habilita a los ayuntamientos a establecer un recargo municipal voluntario sobre el impuesto valenciano sobre estancias turísticas en relación con los hechos imposables producidos en establecimientos turísticos situados dentro de su ámbito territorial, y cierra este título con las reglas de devengo y exigibilidad del impuesto, que se debe reportar al inicio de la estancia, así como las obligaciones formales que debe cumplir el sustituto del contribuyente, respecto de las cuales se aprueba un listado exhaustivo.

El título III contiene las normas de gestión y regula, en primer lugar, la autoliquidación que debe presentarse para la liquidación y el pago de este impuesto.

Como impuesto propio de la Generalitat, se atribuye su aplicación y el ejercicio de la potestad sancionadora a la Agencia Tributaria Valenciana, y la revisión en vía económico-administrativa, al Jurado Económico-Administrativo.

A continuación, se hace referencia a la potestad sancionadora para determinar el régimen sancionador aplicable a las infracciones tributarias que se cometan.

La imprescindible colaboración administrativa entre la administración tributaria y determinadas autoridades y organismos redunda en una mejor gestión del impuesto y en la reducción de los costes indirectos para los sujetos pasivos.

Finalmente, se establece el mandato a las administraciones para habilitar fórmulas de participación y transparencia sobre los gastos corrientes e inversiones destinatarias de la recaudación.

Las disposiciones adicionales establecen la creación de la comisión de asesoramiento y seguimiento, que debe realizar una monitorización permanente de la implementación del impuesto, así como la elaboración de un informe con carácter trienal que sirve como evaluación de esta política pública. Además también se establece la habilitación de las leyes de presupuestos generales. La segunda dispone las facultades de desarrollo reglamentario y, finalmente, la disposición final tercera establece la entrada en vigor de esta ley en el plazo de un año desde su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

TÍTULO I DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1. Naturaleza, objeto imponible y finalidad del impuesto

1. Se crea el impuesto valenciano sobre estancias turísticas como tributo indirecto, instantáneo y propio de la Comunitat Valenciana.

2. El impuesto valenciano sobre estancias turísticas grava la especial capacidad económica de las personas físicas puesta de manifiesto por su estancia en determinados establecimientos turísticos situados en el territorio de la Comunitat Valenciana.

3. Los ingresos obtenidos por este impuesto están afectados íntegramente a inversiones y gastos vinculados a la promoción, impulso, protección, fomento y desarrollo del turismo sostenible. En particular, deben ser destinados a:

a) Mejorar los servicios que los municipios de la Comunitat Valenciana prestan a las personas turistas.

b) Promocionar, por parte del ayuntamiento o del organismo gestor del destino, el destino turístico de la Comunitat Valenciana en el marco de la política de desestacionalización y diversificación del turismo.

c) Impulsar una movilidad más sostenible, especialmente en aquellas zonas de mayor afluencia turística.

d) Proteger y regenerar el medio ambiente y los recursos naturales, y promocionarlos como patrimonio con un interés diferenciador. En el caso de espacios naturales compartidos por varios municipios, estos podrán acordar acciones conjuntas.

e) Conservar y reparar el patrimonio cultural, así como incentivar la participación de los y las turistas en las actividades y acontecimientos culturales y festivos de la Comunitat Valenciana del municipio o de la comarca o mancomunidad correspondiente.

f) Las políticas de acceso a la vivienda en aquellas zonas afectadas por un incremento de precios consecuencia de la afluencia turística.

g) Luchar contra el intrusismo y el fraude en el sector del alojamiento turístico.

h) Impulsar bones pràctiques laborals i la lluita contra la precarietat laboral en el sector turístic.

i) Millorar les infraestructures, reformes urbanes i dotacions turístiques de la Comunitat Valenciana.

j) Impulsar un turisme més inclusiu, accessible i social.

k) Millorar els barris amb major flux turístic.

l) Digitalització de la gestió de les destinacions i establiments turístics, inclòs el comerç que suponga oferta complementària.

m) Compliment del Codi ètic valencià del turisme i implantació de tots els agents turístics en la seua adhesió i compliment.

Article 2. *Compatibilitat tributària*

L'exacció de l'impost valencià sobre estades turístiques és compatible amb la d'altres tributs propis, en particular amb aquelles taxes que puguen establir-se per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives que es referisquen, afecten o beneficien de manera particular els subjectes passius.

TÍTOL II ELEMENTS DE L'IMPOST

CAPÍTOL I *Fet imposable*

Article 3. *Fet imposable de l'impost*

1. Constitueixen el fet imposable de l'impost valencià sobre estades turístiques les estades realitzades pels contribuents en els establiments d'allotjament turístic següents situats a la Comunitat Valenciana:

a) Establiments hotelers

b) Blocs i conjunts d'apartaments turístics

c) Habitatges d'ús turístic

d) Càmpings

e) Àrees de pernocta en trànsit per a autocaravanes

f) Allotjament turístic rural

g) Albergs turístics

2. Constitueix, igualment, fet imposable de l'impost, el fondeig o amarrament d'embarcacions de creuer turístic quan realitzen escala en un port de la Comunitat Valenciana. En conseqüència, no es realitzarà el fet imposable de l'impost a les embarcacions de creuer turístic que tinguen eixida o destinació final a la Comunitat Valenciana.

Les embarcacions de creuer turístic són aquelles que efectuen transport per mar amb finalitat exclusiva de plaer o d'esbarjo, completat amb allotjament i altres serveis.

3. Els establiments d'allotjament turístic, nomenats en el punt 1 d'aquest article, són a cada moment els definits i regulats en la normativa turística de la Comunitat Valenciana.

4. A l'efecte d'aquesta llei, es considera estada en establiments d'allotjament turístic el gaudi del servei d'allotjament per dia o fracció, amb pernoctació o sense.

5. A l'efecte d'aquesta llei, es presumeix que les estades als establiments d'allotjament turístic esmentades en els apartats anteriors d'aquest article constitueixen, en tot cas, estades turístiques.

Article 4. *Exempcions*

1. Estan exemptes de l'impost les estades següents:

a) Les de menors de setze anys.

b) Les estades subvencionades per programes socials de les administracions públiques de qualsevol estat membre de la Unió Europea.

c) Les estades per motiu de salut de qualsevol persona i del seu acompanyant, sempre que es justifique la necessitat de recepció de prestacions sanitàries incloses en la cartera de serveis del sistema sanitari públic de la Comunitat Valenciana.

d) Les estades que es realitzen per causes de força major que es produïsquen al territori de la Comunitat Valenciana, entenent com a tals aquells que no s'hagen pogut preveure o que s'hagen pogut preveure però han resultat inevitables, com ara les catàstrofes naturals o els actes violents.

h) Impulsar buenas prácticas laborales y la lucha contra la precariedad laboral en el sector turístico.

i) Mejorar las infraestructuras, reformas urbanas y dotaciones turísticas de la Comunitat Valenciana.

j) Impulsar un turismo más inclusivo, accesible y social.

k) Mejorar los barrios con mayor flujo turístico.

l) Digitalizar la gestión de los destinos y establecimientos turísticos, incluido el comercio que suponga oferta complementaria.

m) Cumplir el Código ético valenciano del turismo e implicar a todos los agentes turísticos en su adhesión y cumplimiento.

Artículo 2. *Compatibilidad tributaria*

La exacción del impuesto valenciano sobre estancias turísticas será compatible con la de otros tributos propios, en particular con aquellas tasas que puedan establecerse por la prestación de servicios públicos o la realización de actividades administrativas que se refieran, afecten o beneficieren de manera particular a los sujetos pasivos.

TÍTULO II ELEMENTOS DEL IMPUESTO

CAPÍTULO I *Hecho imponible*

Artículo 3. *Hecho imponible del impuesto*

1. Constituyen el hecho imponible del impuesto valenciano sobre estancias turísticas las estancias realizadas por los contribuyentes en los siguientes establecimientos de alojamiento turístico situados en la Comunitat Valenciana:

a) Establecimientos hoteleros

b) Bloques y conjuntos de apartamentos turísticos

c) Viviendas de uso turístico

d) Campings

e) Áreas de pernocta en tránsito para autocaravanas

f) Alojamiento turístico rural

g) Albergues turísticos

2. Constituirá, igualmente, hecho imponible del impuesto el fondeo o amarre de embarcaciones de crucero turístico cuando realicen escala en un puerto de la Comunitat Valenciana. En consecuencia, no se realizará el hecho imponible del impuesto a las embarcaciones de crucero turístico que tuvieran salida o destino final en la Comunitat Valenciana.

Las embarcaciones de crucero turístico son aquellas que efectúan transporte por mar con finalidad exclusiva de placer o de recreo, completado con alojamiento y otros servicios.

3. Los establecimientos de alojamiento turístico, nombrados en el punto 1 de este artículo, son en cada momento los definidos y regulados en la normativa turística de la Comunitat Valenciana.

4. A efectos de esta ley, se considera estancia en establecimientos de alojamiento turístico el disfrute del servicio de alojamiento por día o fracción, con o sin pernoctación.

5. A efectos de esta ley, se presume que las estancias en los establecimientos de alojamiento turístico mencionadas en los apartados anteriores de este artículo constituyen, en todo caso, estancias turísticas.

Artículo 4. *Exenciones*

1. Estarán exentas del impuesto las siguientes estancias:

a) Las de menores de dieciséis años.

b) Las estancias subvencionadas por programas sociales de las administraciones públicas de cualquier estado miembro de la Unión Europea.

c) Las estancias por motivo de salud de cualquier persona y de su acompañante, siempre que se justifique la necesidad de recepción de prestaciones sanitarias incluidas en la cartera de servicios del sistema sanitario público de la Comunitat Valenciana.

d) Las estancias que se realicen por causas de fuerza mayor que se produzcan en el territorio de la Comunitat Valenciana, entendiéndose por tales aquellas que no se hayan podido prever o que se hayan podido prever pero han resultado inevitables, tales como las catástrofes naturales o los actos violentos.

e) Les estades realitzades en els albergs juvenils integrats en la Xarxa Valenciana d'Albergs Juvenils (XVAJ) sempre que els seus destinataris tinguen una edat inferior als 30 anys.

f) Les estades que es realitzen per a participar en competicions esportives oficials.

g) Les estades organitzades per associacions declarades d'utilitat pública en el marc de les seues activitats.

h) Les estades que es realitzen per participar en congressos o esdeveniments científics organitzats per universitats públiques valencianes.

i) Les estades de persones amb discapacitat que acrediten un grau de discapacitat igual o superior al 66 %.

2. Per al gaudi i aplicació de les exempcions de l'apartat anterior, cal acreditar documentalment la concurrència de les circumstàncies que les originen per qualsevol mitjà admès en dret.

3. El substitut del contribuent ha de conservar durant el termini de prescripció una còpia del document emprat en cada cas per a justificar les exempcions anteriors.

CAPÍTOL II *Obligats tributaris*

Article 5. Contribuent

1. És subjecte passiu contribuent de l'impost valencià sobre estades turístiques tota persona física que realitze una estada en qualsevol dels establiments d'allotjament turístic esmentats en l'article 3.1, o bé aquella persona o entitat, amb personalitat jurídica o sense, a nom de la qual es lliure la factura o document anàleg per l'estada de persones físiques en aquests establiments.

2. En el supòsit de embarcacions de creuer turístic, es considera subjecte passiu contribuent el creuerista que estiga en trànsit en el moment de meritació de l'impost

Article 6. Substitut del contribuent

Tenen la condició de subjectes passius substituïts del contribuent, i per això estan obligats al compliment de les obligacions materials i formals imposades per aquesta llei i les seues disposicions de desenvolupament, les persones físiques o jurídiques, així com les entitats que, mancades de personalitat jurídica, constituïsquen una unitat econòmica o patrimoni separat, que siguen titulars de l'explotació de qualsevol dels establiments d'allotjament turístic esmentats en els articles 3.1 i 3.2.

Es presumeix, excepte prova en contra, que la persona titular de l'explotació és la que figura inscrita com a titular de l'establiment en el Registre de Turisme de la Comunitat Valenciana.

Article 7. Responsables solidaris

1. Són responsables solidaris de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents a les quotes reportades dels contribuents totes les persones físiques o jurídiques que contracten directament en nom del contribuent i facen d'intermediàries entre aquest i els establiments d'allotjament turístic de l'article 3.1.

2. En el supòsit de creuer turístic, responen solidàriament de l'ingrés del deute tributari els consignataris que, d'acord amb la llei estatal vigent de navegació marítima, actuen per compte dels subjectes passius substituïts per mitjà d'un contracte d'agència o comissió.

CAPÍTOL III *Determinació del deute tributari*

Article 8. Base imposable

1. La base imposable d'aquest impost es determina pel nombre de dies de què conste cada període d'estada del contribuent en els establiments d'allotjament turístic als quals es refereixen els articles 3.1 i 3.2. El nombre màxim de dies a computar en cada període d'estada és de set dies per persona.

2. A l'efecte de còmput s'entén per dia d'estada, en tots els supòsits excepte en el cas dels creuers turístics, la franja horària que va des de les 12.00 hores del migdia fins a les 12.00 hores de l'endemà. Les estades inferiors a les indicades franges horàries es consideren estades d'un dia.

e) Las estancias realizadas en los albergues juveniles integrados en la Red Valenciana de Albergues Juveniles (RVAJ) siempre que sus destinatarios tengan una edad inferior a los 30 años.

f) Las estancias que se realicen para participar en competiciones deportivas oficiales.

g) Las estancias organizadas por asociaciones declaradas de utilidad pública en el marco de sus actividades.

h) Las estancias que se realicen por participar en congresos o eventos científicos organizados por universidades públicas valencianas.

i) Las estancias de personas con discapacidad que acrediten un grado de discapacidad igual o superior al 66 %.

2. Para el disfrute y aplicación de las exenciones del apartado anterior, deberá acreditarse documentalmente la concurrencia de las circunstancias que las originan por cualquier medio admitido en derecho.

3. El sustituto del contribuyente debe conservar durante el plazo de prescripción una copia del documento empleado en cada caso para justificar las exenciones anteriores.

CAPÍTULO II *Obligados tributarios*

Artículo 5. Contribuyente

1. Es sujeto pasivo contribuyente del impuesto valenciano sobre estancias turísticas toda persona física que realice una estancia en cualquiera de los establecimientos de alojamiento turístico mencionados en el artículo 3.1, o bien aquella persona o entidad, con personalidad jurídica o sin ella, a cuyo nombre se entregue la factura o documento análogo por la estancia de personas físicas en estos establecimientos.

2. En el supuesto de embarcaciones de crucero turístico, se considera sujeto pasivo contribuyente el crucerista que esté en tránsito en el momento de devengo del impuesto.

Artículo 6. Sustituto del contribuyente

Tienen la condición de sujetos pasivos sustitutos del contribuyente, y por eso están obligados al cumplimiento de las obligaciones materiales y formales impuestas por esta ley y sus disposiciones de desarrollo, las personas físicas o jurídicas, así como las entidades que, careciendo de personalidad jurídica, constituyan una unidad económica o patrimonio separado, que sean titulares de la explotación de cualquiera de los establecimientos de alojamiento turístico mencionados en los artículos 3.1 y 3.2.

Se presume, excepto prueba en contra, que la persona titular de la explotación es la que figura inscrita como titular del establecimiento en el Registro de Turismo de la Comunitat Valenciana.

Artículo 7. Responsables solidarios

1. Serán responsables solidarios del ingreso de las deudas tributarias correspondientes a las cuotas devengadas de los contribuyentes todas las personas físicas o jurídicas que contraten directamente en nombre del contribuyente y hagan de intermediarias entre este y los establecimientos de alojamiento turístico del artículo 3.1.

2. En el supuesto de crucero turístico, responderán solidariamente del ingreso de la deuda tributaria los consignatarios que, de acuerdo con la ley estatal vigente de navegación marítima, actúen por cuenta de los sujetos pasivos sustitutos por medio de un contrato de agencia o comisión.

CAPÍTULO III *Determinación de la deuda tributaria*

Artículo 8. Base imponible

1. La base imponible de este impuesto se determina por el número de días de que conste cada periodo de estancia del contribuyente en los establecimientos de alojamiento turístico a los cuales se refieren los artículos 3.1 y 3.2. El número máximo de días a computar en cada periodo de estancia es de siete días por persona.

2. A efectos de cómputo se entiende por día de estancia, en todos los supuestos excepto en el caso de los cruceros turísticos, la franja horaria que va desde las 12.00 horas del mediodía hasta las 12.00 horas del día siguiente. Las estancias inferiores a las indicadas franjas horarias se consideran estancias de un día.

3. En el cas d'estades en embarcacions de creuer turístic, s'entendrà per estada cadascun dels períodes de vint-i-quatre hores computats des del fondeig o amarrament de l'embarcació. Les estades inferiors a les indicades franjes horàries es consideren estades d'un dia.

4. La base imposable es determina pel mètode d'estimació directa i, subsidiàriament, pel d'estimació indirecta, de conformitat amb la Llei general tributària.

5. L'aplicació del mètode d'estimació indirecta per l'administració tributària correspon quan el substitut del contribuent no presente l'autoliquidació de l'impost o la presente incompleta o inexacta i no aporte les dades d'ocupació de l'establiment d'allotjament turístic.

6. Sense perjudici dels altres mitjans previstos per la legislació vigent, el nombre d'unitats d'estada allotjatives pot determinar-se:

a) A partir de les dades estadístiques d'ocupació dels establiments o equipaments del mateix tipus situats en el mateix àmbit territorial o en la mateixa marca turística.

b) A partir de les dades declarades per una mostra d'establiments o equipaments del mateix tipus inscrits en el Registre de Turisme de la Comunitat Valenciana situats en la mateixa localitat o barri.

c) A partir de les dades procedents d'estudis del sector fets per organismes públics o per organitzacions privades d'acord amb tècniques estadístiques adequades.

d) A partir de les dades que consten al llibre-registre i parts d'entrada de viatgers de les persones que s'allotgen als establiments d'hostaleria situats a la Comunitat Valenciana.

Article 9. Quota íntegra

A la base imposable calculada d'acord amb el que es disposa en l'article anterior, cal aplicar-li la tarifa màxima continguda en el quadre següent per a la determinació de la quota tributària:

Tipologia turística	Categoria	Quota tributària
Establiments hotelers (hotels, hotels-apartaments i hotel balneari)	Hotels 5*, 5* gran luxe i 4* superior.	2,00
	Hotels de 4* i 3* superior.	1,5
	Hotels de 1*, 2* i 3*	1
	Hostals i pensions	0,5
Blocs i conjunts d'apartaments turístics	Superior	1,5
	Primer	1
	Estàndard	0,5
Habitatges d'ús turístic	Superior	1,5
	Estàndard	1
Càmpings	0,5	
Àrees de pernocta en trànsit per a autocaravanes	0,5	
Allotjament turístic rural	Casas rurals 5*, 5* gran luxe i 4*	1,5
	Casas rurals i hotels rurals de 4* i 3*	1
	Casas rurals i hotels rurals de 1*, 2* i 3*	0,5
	Acampada en finca particular amb habitatge habilitat	0,5
Albergs turístics	0,5	
Embarcacions de creuer turístic	1,5	

Article 10. Bonificacions en la quota

Sobre la quota íntegra de l'impost s'aplica una bonificació del 100 %.

3. En el caso de estancias en embarcaciones de crucero turístico, se entenderá por estancia cada uno de los periodos de veinticuatro horas computados desde el fondeo o amarre de la embarcación. Las estancias inferiores a las indicadas franjas horarias se consideran estancias de un día.

4. La base imponible se determina por el método de estimación directa y, subsidiariamente, por el de estimación indirecta, de conformidad con la Ley general tributaria.

5. La aplicación del método de estimación indirecta por la administración tributaria corresponde cuando el sustituto del contribuyente no presente la autoliquidación del impuesto o la presente incompleta o inexacta y no aporte los datos de ocupación del establecimiento de alojamiento turístico.

6. Sin perjuicio de los otros medios previstos por la legislación vigente, el número de unidades de estancia alojativas puede determinarse:

a) A partir de los datos estadísticos de ocupación de los establecimientos o equipamientos del mismo tipo situados en el mismo ámbito territorial o en la misma marca turística.

b) A partir de los datos declarados por una muestra de establecimientos o equipamientos del mismo tipo inscritos en el Registro de Turismo de la Comunitat Valenciana situados en la misma localidad o barrio.

c) A partir de los datos procedentes de estudios del sector hechos por organismos públicos o por organizaciones privadas, de acuerdo con técnicas estadísticas adecuadas.

d) A partir de los datos que constan en el libro-registro y partes de entrada de viajeros de las personas que se alojan en los establecimientos de hostelería situados en la Comunitat Valenciana.

Artículo 9. Cuota íntegra

En la base imponible calculada de acuerdo con lo dispuesto en el artículo anterior, hay que aplicarle la tarifa máxima contenida en el cuadro siguiente para la determinación de la cuota tributaria:

Tipologia turística	Categoria	Quota tributaria
Establecimientos hoteleros (hoteles, hoteles-apartamentos y hotel balneario)	Hoteles 5*, 5* gran lujo y 4* superior.	2,00
	Hoteles de 4* y 3* superior.	1,5
	Hoteles de 1*, 2* y 3*	1
	Hostales y pensiones	0,5
Bloques y conjuntos de apartamentos turísticos	Superior	1,5
	Primera	1
	Estándar	0,5
Viviendas de uso turístico	Superior	1,5
	Estándar	1
Campings	0,5	
Áreas de pernocta en tráfico para autocaravanas	0,5	
Alojamiento turístico rural	Casas rurales 5*, 5* gran lujo y 4*	1,5
	Casas rurales y hoteles rurales de 4* y 3*	1
	Casas rurales y hoteles rurales de 1*, 2* y 3*	0,5
	Acampada en finca particular con vivienda habilitada	0,5
Albergues turísticos	0,5	
Embarcaciones de crucero turístico	1,5	

Artículo 10. Bonificaciones en la cuota

Sobre la cuota íntegra del impuesto se aplicará una bonificación del 100 %.

CAPÍTOL IV
Meritació i exigibilitat

Article 11. Recàrrec municipal voluntari

1. Els ajuntaments podran establir, en execució de la seua autonomia municipal, un recàrrec sobre l'impost valencià a les estades turístiques.

Aquest recàrrec s'exigirà als mateixos subjectes passius i en els mateixos casos previstos en la normativa reguladora de l'impost i consistirà en un percentatge sobre la quota íntegra de fins a un màxim del 100 %. Els ajuntaments establiran el recàrrec mitjançant una ordenança.

2. Les competències per a la seua aplicació, recaptació i potestat sancionadora correspondrà a l'Agència Tributària Valenciana, d'acord amb la normativa reguladora dels tributs propis de la Comunitat Valenciana.

3. La conselleria competent en matèria d'hisenda establirà, mitjançant desenvolupament reglamentari, els terminis i la forma per efectuar la corresponent liquidació als ajuntaments que apliquen el recàrrec.

4. A aquest recàrrec municipal no li serà aplicable la bonificació prevista en l'article 10 de la present llei.

5. Els municipis tindran competència per a establir dos o més trams anuals diferents del recàrrec, segons les seues circumstàncies i peculiaritats, mitjançant ordenança.

6. L'Agència Tributària Valenciana podrà establir mecanismes de col·laboració per a aquells municipis que apliquen el recàrrec a l'impost objecte d'aquesta llei i que a més sol·liciten fer les gestions de recaptació del mateix recàrrec.

Article 12. Finalitat del recàrrec

A més de les finalitats generals i específiques de l'impost detallades en l'article 1.3 d'aquesta llei, els municipis podran destinar la recaptació obtinguda a les següents:

a) Finançament d'accions per al compliment dels requisits i necessitats com a membre de la Xarxa de Destinacions Turístiques de la Comunitat Valenciana, inclosos els referents a governança turística integral i transversal del mateix municipi, sostenibilitat, accessibilitat, intel·ligència turística, innovació, investigació i resiliència.

b) Ajudes municipals a establiments i serveis turístics de titularitat privada que tinguen els mateixos fins que els descrits en el present article.

c) Plans de sostenibilitat turística locals o comarcals.

d) Accions comarcals per a la sostenibilitat turística en destinació de les mancomunitats a què pertanyen els municipis.

Article 13. Meritació

1. L'impost es meritara a l'inici de cada estada, computada per dia o fracció, en els establiments d'allotjament turístic objecte de l'impost.

2. Per inici de cada estada es considera el moment de posada a disposició de l'estança en l'establiment d'allotjament turístic, excepte en el supòsit de creuers turístics, en què l'inici de l'estada s'esdevé en el moment en què l'embarcació fa escala en algun port de la Comunitat Valenciana.

3. En cap cas les plataformes digitals de comercialització alienes al mateix establiment o altres intermediaris podran incloure l'import de l'impost en el cobrament de la reserva o l'estada. Sí que hauran d'informar del deure d'abonar a l'allotjament turístic abans del final de la seua estada i la quantia d'aquest amb independència que s'indique la quantia de forma orientativa. En conseqüència, s'abonarà exclusivament a la persona titular o explotadora de l'establiment de l'allotjament turístic.

Article 14. Exigibilitat

1. El substitut del contribuent exigirà l'impost al contribuent en qualsevol moment abans del final de la seua estada, i és, en tot cas, obligació del contribuent l'abonament del seu import al substitut, sense que càpia la seua repercussió en una altra persona o entitat.

2. En el cas de les exempcions, el contribuent ha de comunicar al substitut els elements necessaris per a determinar la quota tributària exigible i, si escau, ha d'aportar els justificants que acrediten la deguda aplicació.

CAPÍTULO IV
Devengo y exigibilidad

Artículo 11. Recargo municipal voluntario

1. Los ayuntamientos podrán establecer, en ejecución de su autonomía municipal, un recargo sobre el impuesto valenciano a las estancias turísticas.

Este recargo se exigirá a los mismos sujetos pasivos y en los mismos casos contemplados en la normativa reguladora del impuesto, y consistirá en un porcentaje sobre la cuota íntegra de hasta un máximo del 100 %. Los ayuntamientos establecerán el recargo mediante una ordenanza.

2. Las competencias para su aplicación, recaudación y potestad sancionadora correspondrán a la Agencia Tributaria Valenciana, de acuerdo con la normativa reguladora de los tributos propios de la Comunitat Valenciana.

3. La conselleria competente en materia de hacienda establecerá, mediante desarrollo reglamentario, los plazos y forma para efectuar la correspondiente liquidación en los ayuntamientos que aplican el recargo.

4. A este recargo municipal no le será aplicable la bonificación prevista en el artículo 10 de la presente ley.

5. Los municipios tendrán competencia para establecer dos o más tramos anuales diferentes del recargo, según sus circunstancias y peculiaridades, mediante ordenanza.

6. La Agencia Tributaria Valenciana podrá establecer mecanismos de colaboración para aquellos municipios que apliquen el recargo al impuesto objeto de esta ley, y que además soliciten hacer las gestiones de recaudación del propio recargo.

Artículo 12. Finalidad del recargo

Además de las finalidades generales y específicas del impuesto detalladas en el artículo 1.3 de esta ley, los municipios podrán destinar la recaudación obtenida a las siguientes:

a) Financiación de acciones para el cumplimiento de los requisitos y necesidades como miembro de la Red de Destinos Turísticos de la Comunitat Valenciana, incluidos los referentes en gobernanza turística integral y transversal del propio municipio, sostenibilidad, accesibilidad, inteligencia turística, innovación, investigación y resiliencia.

b) Ayudas municipales a establecimientos y servicios turísticos de titularidad privada que tengan los mismos fines que los descritos en el presente artículo.

c) Planes de sostenibilidad turística locales o comarcals.

d) Acciones comarcals para la sostenibilidad turística en destino de las mancomunidades a las que pertenecen los municipios.

Artículo 13. Devengo

1. El impuesto se devengará al inicio de cada estancia, computada por día o fracción, en los establecimientos de alojamiento turístico objeto del impuesto.

2. Por inicio de cada estancia se considera el momento de puesta a disposición de la habitación en el establecimiento de alojamiento turístico, excepto en el supuesto de cruceros turísticos, en los que el inicio de la estancia acontece en el momento en el que la embarcación hace escala en algún puerto de la Comunitat Valenciana.

3. En ningún caso las plataformas digitales de comercialización ajenas al propio establecimiento u otros intermediarios podrán incluir el importe del impuesto en el cobro de la reserva o la estancia. Sí que tendrán que informar del deber de abonar al alojamiento turístico antes del final de su estancia y la cuantía de este con independencia de que se indique la cuantía de forma orientativa. En consecuencia, se abonará exclusivamente a la persona titular o explotadora del establecimiento del alojamiento turístico.

Artículo 14. Exigibilidad

1. El sustituto del contribuyente exigirá el impuesto al contribuyente en cualquier momento antes del final de su estancia, siendo, en todo caso, obligación del contribuyente el abono de su importe al sustituto, sin que quepa su repercusión en otra persona o entidad.

2. En el caso de las exenciones, el contribuyente tiene que comunicar al sustituto los elementos necesarios para determinar la cuota tributaria exigible y, en su caso, tiene que aportar los justificantes que acrediten su debida aplicación.

Article 15. Obligacions formals del substitut del contribuïent

El substitut del contribuïent ha de complir amb les obligacions formals següents:

a) Presentació de les declaracions censals referides a l'inici de l'activitat d'explotació d'establiments d'allotjament turístic, als elements tributaris rellevants per a l'aplicació d'aquest impost i les seues modificacions, i al cessament d'activitat d'explotació. El contingut de les declaracions censals, la forma i els terminis per a presentar-les han de ser regulades mitjançant una ordre de la conselleria competent en matèria d'hisenda.

b) Presentació de les autoliquidacions.

c) Expedició i lliurament al contribuïent dels justificants d'exigència i cobrament de l'impost.

d) Gestió dels llibres i registres necessaris que reflectisquen, en general, els diferents elements tributaris necessaris per a l'aplicació de l'impost.

e) Registre de totes les operacions anteriors dins del termini fixat per a liquidació i pagament de l'impost.

f) Nomenament d'un representant amb domicili a la comunitat, per al supòsit de substituïts del contribuïent amb domicili fiscal fora del territori espanyol; cal comunicar aquest nomenament a l'administració tributària mitjançant una declaració censal.

TÍTOL III NORMES DE GESTIÓ DE L'IMPOST

Article 16. Gestió tributària

1. L'impost és exigible en règim d'autoliquidació als subjectes passius substituïts del contribuïent, que han de presentar l'autoliquidació de l'impost i efectuar l'ingrés corresponent mitjançant el model, termes i terminis previstos en una ordre de la conselleria competent en matèria d'hisenda, per a cadascun dels seus establiments d'allotjament turístic. Aquesta ordre pot disposar que la presentació de les autoliquidacions i, si és el cas, el pagament es realitzen obligatòriament per mitjans telemàtics.

2. Cal presentar l'autoliquidació, encara que no s'hagen reportat quotes en el període impositiu, sempre que el substitut i l'establiment d'allotjament turístic afectat estiguen donats d'alta en el cens a què fa referència la lletra a de l'article 15.

3. Poden firmar-se per a l'aplicació d'aquest impost convenis de col·laboració amb altres administracions públiques i amb entitats i institucions públiques o privades.

4. El pagament de les autoliquidacions i, si s'escau, el de les liquidacions d'aquest impost no pot ser objecte d'ajornament o de fraccionament. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament s'han d'inadmetre a tràmit.

5. Els òrgans sectorials d'inspecció competents poden, en el transcurs de les seues actuacions, requerir el titular de l'explotació de l'establiment o equipament turístic l'acreditació d'haver presentat les autoliquidacions de l'impost el termini de presentació de les quals haja transcorregut en el moment de l'actuació administrativa.

Article 17. Identificació dels establiments d'allotjament turístic

Els establiments d'allotjament turístic han de ser identificats, en les actuacions amb l'ATV, mitjançant el codi d'identificació de l'establiment en el Registre de Turisme de la Comunitat Valenciana.

En el cas que un subjecte passiu no tinga assignat aquest codi, l'administració tributària pot sol·licitar que el registre esmentat li n'assigne un d'ofici.

Article 18. Aplicació de l'impost

L'aplicació del tribut, així com la tramitació i resolució dels procediments sancionadors que s'inicien per l'incompliment de les obligacions tributàries que estableix aquesta llei, corresponen a l'Agència Tributària Valenciana.

Article 19. Revisió en via administrativa

Contra els actes administratius que es dicten per raó de l'aplicació d'aquest impost o de la imposició de sancions, pot interposar-s'hi, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició o, directament, una reclama-

Artículo 15. Obligaciones formales del sustituto del contribuyente

El sustituto del contribuyente deberá cumplir con las siguientes obligaciones formales:

a) Presentación de las declaraciones censales referidas al inicio de la actividad de explotación de establecimientos de alojamiento turístico, a los elementos tributarios relevantes para la aplicación de este impuesto y sus modificaciones, y al cese de actividad de explotación. El contenido de las declaraciones censales, la forma y plazos para su presentación serán regulados mediante una orden de la conselleria competente en materia de hacienda.

b) Presentación de las autoliquidaciones.

c) Expedición y entrega al contribuyente de los justificantes de exigencia y cobro del impuesto.

d) Llevanza de los libros y registros necesarios que reflejen, en general, los diferentes elementos tributarios necesarios para la aplicación del impuesto.

e) Registro de todas las operaciones anteriores dentro del plazo fijado para liquidación y pago del impuesto.

f) Nombramiento de un representante con domicilio en la comunidad, para el supuesto de sustitutos del contribuyente con domicilio fiscal fuera del territorio español, cuya comunicación a la administración tributaria será efectuada mediante una declaración censal.

TÍTULO III NORMAS DE GESTIÓN DEL IMPUESTO

Artículo 16. Gestión tributaria

1. El impuesto será exigible en régimen de autoliquidación a los sujetos pasivos sustitutos del contribuyente, quienes presentarán la autoliquidación del impuesto y efectuarán el correspondiente ingreso mediante el modelo, términos y plazos previstos en una orden de la conselleria competente en materia de hacienda, para cada uno de sus establecimientos de alojamiento turístico. Dicha orden podrá disponer que la presentación de las autoliquidaciones y, en su caso, el pago se realicen obligatoriamente por medios telemáticos.

2. Deberá presentarse la autoliquidación, aunque no se hayan devenido cuotas en el periodo impositivo, siempre que el sustituto y el establecimiento de alojamiento turístico afectado estén dados de alta en el censo a que hace referencia la letra a del artículo 15.

3. Podrán firmarse para la aplicación de este impuesto convenios de colaboración con otras administraciones públicas y con entidades e instituciones públicas o privadas.

4. El pago de las autoliquidaciones y, en su caso, el de las liquidaciones de este impuesto no podrá ser objeto de aplazamiento o de fraccionamiento. Las solicitudes de aplazamiento o fraccionamiento se inadmitirán a trámite.

5. Los órganos sectoriales de inspección competentes podrán, en el transcurso de sus actuaciones, requerir al titular de la explotación del establecimiento o equipamiento turístico la acreditación de haber presentado las autoliquidaciones del impuesto cuyo plazo de presentación haya transcurrido en el momento de la actuación administrativa.

Artículo 17. Identificación de los establecimientos de alojamiento turístico

Los establecimientos de alojamiento turístico deberán ser identificados, en las actuaciones con la ATV, mediante el código de identificación del establecimiento en el Registro de Turismo de la Comunitat Valenciana.

En el caso de que un sujeto pasivo no tuviera asignado dicho código, la administración tributaria podrá solicitar la asignación de uno de oficio por parte de dicho registro.

Artículo 18. Aplicación del impuesto

La aplicación del tributo, así como la tramitación y resolución de los procedimientos sancionadores que se inician por el incumplimiento de las obligaciones tributarias que establece la presente ley, corresponderán a la Agencia Tributaria Valenciana.

Artículo 19. Revisión en via administrativa

Contra los actos administrativos que se dicten por razón de la aplicación de este impuesto o de la imposición de sanciones, podrá interponerse, con carácter potestativo, un recurso de reposición o, direc-

ció economicoadministrativa davant el Jurat Economicoadministratiu, d'acord amb la Llei general tributària.

Article 20. Règim sancionador i infraccions tributàries

1. Sense perjudici de les regles especials d'aquest article, les infraccions tributàries es qualifiquen i sancionen d'acord amb la Llei general tributària i la resta de normes, complementàries o concordants, que regulen la potestat sancionadora de l'administració pública en matèria tributària.

2. Constitueix una infracció tributària lleu la consignació incompleta, inexacta o bé la falta de consignació en l'autoliquidació del codi d'identificació dels establiments d'allotjament turístic regulat en l'article 17 d'aquesta llei, que és sancionada amb multa pecuniària de 300 euros.

3. Constitueix una infracció tributària greu la falta de nomenament d'un representant pels substituïts del contribuïent amb domicili fiscal fora del territori espanyol, i la sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 2.000 euros.

Article 21. Subministrament d'informació per la Direcció General de la Policia

1. La Direcció General de la Policia ha de subministrar, per mitjans electrònics, amb la periodicitat, els formats i en els terminis determinats mitjançant conveni, les dades contingudes en el registre de persones allotjades en els establiments d'allotjament turístic situats a la Comunitat Valenciana que siguen estrictament necessaris per a la comprovació de l'impost valencià sobre establiments turístics.

2. Es consideren dades estrictament necessàries les següents:

a) La identificació de l'establiment d'allotjament turístic situat a la Comunitat Valenciana.

b) La identificació del titular de l'explotació de l'establiment d'allotjament turístic.

c) El número i tipus de document d'identitat de la persona que s'allotja en l'establiment d'allotjament turístic i la seua data de naixement.

d) La data d'entrada en l'establiment d'allotjament turístic de cada persona que s'hi allotja i el nombre de dies previstos d'estada.

Article 22. Subministrament d'informació per les autoritats portuàries

1. Les autoritats portuàries de la Comunitat Valenciana han de transmetre a l'Agència Tributària Valenciana la relació d'embarcacions de creuer turístic que han fet escala, en els termes de l'article 3, durant l'any anterior en cada port que li corresponga gestionar.

2. Mitjançant una ordre de la conselleria competent en matèria d'hisenda s'ha de regular el contingut, forma i termini de presentació d'aquesta declaració informativa.

Article 23. Dades estadístiques

De conformitat amb l'article 25 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, l'Agència Tributària Valenciana pot cedir les dades obtingudes de la gestió de l'impost a la conselleria competent en matèria de turisme, amb un procés previ de dissociació i anonimització.

Article 24. Transparència i participació

El Consell i els ajuntaments que decidisquen aplicar el recàrrec a aquest impost han d'habilitar fórmules per a informar i facilitar la participació dels i les turistes sobre la destinació de la recaptació d'aquest.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Recàrrec municipal voluntari

Els ajuntaments que no apliquen el recàrrec sobre l'impost valencià d'estades turístiques segons l'article 11 d'aquesta llei, així com els establiments situats dins del seu àmbit territorial, no hauran de realitzar cap declaració sobre això.

Davant l'aprovació del referit recàrrec, l'ajuntament informarà l'òrgan o estructura municipal de participació en l'acció pública turística,

tamente, una reclamación económico-administrativa ante el Jurado Económico-Administrativo, de acuerdo con lo establecido en la Ley general tributaria.

Artículo 20. Régimen sancionador e infracciones tributarias

1. Sin perjuicio de las reglas especiales de este artículo, las infracciones tributarias se calificarán y sancionarán de acuerdo con lo dispuesto en la Ley general tributaria y en el resto de normas, complementarias o concordantes, que regulan la potestad sancionadora de la administración pública en materia tributaria.

2. Constituirá una infracción tributaria leve la consignación incompleta, inexacta o bien la falta de consignación en la autoliquidación del código de identificación de los establecimientos de alojamiento turístico regulado en el artículo 17 de esta ley, que será sancionada con multa pecuniaria de 300 euros.

3. Constituirá una infracción tributaria grave la falta de nombramiento de un representante por los sustitutos del contribuyente con domicilio fiscal fuera del territorio español, y la sanción consistirá en multa pecuniaria fija de 2.000 euros.

Artículo 21. Suministro de información por la Dirección General de la Policía

1. La Dirección General de la Policía suministrará, por medios electrónicos, con la periodicidad, formatos y en los plazos determinados mediante convenio, los datos contenidos en el registro de personas alojadas en los establecimientos de alojamiento turístico sitios en la Comunitat Valenciana que sean estrictamente necesarios para la comprobación del impuesto valenciano sobre establecimientos turísticos.

2. Se consideran datos estrictamente necesarios los siguientes:

a) La identificación del establecimiento de alojamiento turístico ubicado en la Comunitat Valenciana.

b) La identificación del titular de la explotación del establecimiento de alojamiento turístico.

c) El número y tipo de documento de identidad de la persona que se aloja en el establecimiento de alojamiento turístico y su fecha de nacimiento.

d) La fecha de entrada en el establecimiento de alojamiento turístico de cada persona que se aloja en el mismo y el número de días previstos de estancia.

Artículo 22. Suministro de información por las autoridades portuarias

1. Las autoridades portuarias de la Comunitat Valenciana remitirán a la Agencia Tributaria Valenciana la relación de embarcaciones de crucero turístico que han hecho escala, en los términos del artículo 3, durante el año anterior en cada puerto del que corresponda su gestión.

2. Mediante una orden de la conselleria competente en materia de hacienda se regularán el contenido, forma y plazo de presentación de dicha declaración informativa.

Artículo 23. Datos estadísticos

De conformidad con el artículo 25 de la Ley orgànica 3/2018, de 5 de diciembre, de protección de datos personales y garantía de los derechos digitales, la Agencia Tributaria Valenciana podrá ceder los datos obtenidos de la gestión del impuesto a la conselleria competente en materia de turismo, previo proceso de disociación y anonimización.

Artículo 24. Transparencia y participación

El Consell y los ayuntamientos que decidan aplicar el recargo al presente impuesto habilitarán fórmulas para informar y facilitar la participación de los y las turistas sobre el destino de la recaudación de este.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Recargo municipal voluntario

Los ayuntamientos que no apliquen el recargo sobre el impuesto valenciano de estancias turísticas según el artículo 11 de esta ley, así como los establecimientos situados dentro de su ámbito territorial, no tendrán que realizar ninguna declaración al respecto.

Ante la aprobación del referido recargo, el ayuntamiento informará al órgano o estructura municipal de participación en la acción pública

perquè exercisca les seues funcions recollides a l'article 13 del Decret 5/2020, de 10 de gener, del Consell, de regulació de l'Estatut del municipi turístic de la Comunitat Valenciana.

Segona. Comissió d'assessorament i seguiment

1. Es constituirà una comissió de caràcter autonòmic d'assessorament i seguiment de la implementació de l'impost conformada per representants del Consell, entre ells de les conselleries competents en matèria de turisme i tributs, així com representants de les empreses del sector, sindicats, associacions de veïns i dels municipis que decidisquen aplicar el recàrrec al qual fan referència l'article 11 i la disposició addicional primera.

2. Aquesta comissió ha de realitzar funcions d'assessorament i seguiment permanent de l'aplicació de l'impost i ha de tenir en compte indicadors com l'evolució del nivell d'ocupació, el nombre de places activades, el rendiment per cada plaça oberta o qualsevol altre indicador dels sectors turístics del municipi. La composició, organització i funcions específiques d'aquesta es regularà amb el desenvolupament reglamentari corresponent.

3. En el termini de tres anys comptadors de l'entrada en vigor d'aquesta llei i posteriorment cada tres anys, el Consell ha d'elaborar un informe d'avaluació d'impacte de la llei i de l'impost. L'informe ha d'incloure una anàlisi detallada i motivada, com a mínim, de l'eficàcia de l'impost, a l'efecte de determinar en quina mesura s'han aconseguit les finalitats preteses amb la seua aprovació, i l'eficiència de la llei, identificant les càrregues administratives que podrien haver sigut innecessàries, així com de l'impacte que l'impost pugua generar.

4. Igualment, atenent l'autonomia municipal, es poden crear comissions de seguiment i assessorament a nivell municipal en aquells municipis que implementen el recàrrec amb les mateixes funcions i àmbits de representació que la comissió autonòmica. També es podran atribuir les funcions als òrgans de cogestió públicoprivats que hi haja o es creen al municipi.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Habilitació de les lleis de pressupostos generals

Les lleis de pressupostos de la Comunitat Valenciana poden modificar el règim d'exempcions i qualsevol altre element de quantificació de l'impost regulat en aquesta llei.

Segona. Facultats de desenvolupament reglamentari

S'habilita el Consell de la Generalitat Valenciana per a dictar les disposicions reglamentàries necessàries per al desenvolupament d'aquesta llei que no hagen sigut atribuïdes a altres òrgans.

Tercera. Entrada en vigor

Les disposicions de la present llei entraran en vigor en el termini d'un any des de la seua publicació en el DOGV.

Els ajuntaments que decidisquen aplicar de manera voluntària el recàrrec al qual fa referència la disposició addicional primera se subjectaran a la normativa reguladora de la imposició i ordenació dels tributs locals continguda en el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

De l'adopció dels acords provisionals i definitius d'establiment, modificació o supressió del recàrrec haurà de donar-se compte a la conselleria competent en matèria d'hisenda.

Per tant, ordene que tots els ciutadans i totes les ciutadanes, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 16 de desembre de 2022

El president de la Generalitat
XIMO PUIG I FERRER

turística, para que ejerza sus funciones recogidas en el artículo 13 del Decreto 5/2020, de 10 de enero, del Consell, de regulación del Estatut del municipio turístico de la Comunitat Valenciana.

Segunda. Comisión de asesoramiento y seguimiento

1. Se constituirà una comisión de carácter autonómico de asesoramiento y seguimiento de la implementación del impuesto conformada por representantes del Consell, entre ellos de las consellerias competentes en materia de turismo y tributos, así como representantes de las empresas del sector, sindicatos, asociaciones de vecinos y de los municipios que decidan aplicar el recargo al que hacen referencia el artículo 11 y la disposición adicional primera.

2. Esta comisión tiene que realizar funciones de asesoramiento y seguimiento permanente de la aplicación del impuesto y tiene que tener en cuenta indicadores como la evolución del nivel de ocupación, el número de plazas activadas, el rendimiento por cada plaza abierta o cualquier otro indicador de los sectores turísticos del municipio. La composición, organización y funciones específicas de la misma se regulará con el desarrollo reglamentario correspondiente.

3. En el plazo de tres años a contar de la entrada en vigor de esta ley y posteriormente cada tres años, el Consell elaborará un informe de evaluación de impacto de la ley y del impuesto. El informe debe incluir un análisis detallado y motivado, como mínimo, de la eficacia del impuesto, a efectos de determinar en qué medida se han conseguido las finalidades pretendidas con su aprobación, y la eficiencia de la ley, identificando las cargas administrativas que podrían haber sido innecesarias, así como del impacto que el impuesto pueda generar.

4. Igualmente, atendiendo a la autonomía municipal, se pueden crear comisiones de seguimiento y asesoramiento a nivel municipal en aquellos municipios que implementen el recargo con las mismas funciones y ámbitos de representación que la comisión autonómica. También se podrá atribuir las funciones a los órganos de cogestión público-privados que existan o se creen en el municipio.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Habilitación de las leyes de presupuestos generales

Las leyes de presupuestos de la Comunitat Valenciana podrán modificar el régimen de exenciones y cualesquiera otros elementos de cuantificación del impuesto regulados en esta ley.

Segunda. Facultades de desarrollo reglamentario

Se habilita al Consell de la Generalitat Valenciana para dictar las disposiciones reglamentarias que se precisen para el desarrollo de la presente ley que no hayan sido atribuidas a otros órganos.

Tercera. Entrada en vigor

Las disposiciones de la presente ley entrarán en vigor en el plazo de un año desde su publicación en el DOGV.

Los ayuntamientos que decidan aplicar de manera voluntaria el recargo al que hace referencia la disposición adicional primera se sujetarán a la normativa reguladora de la imposición y ordenación de los tributos locales contenida en el Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley reguladora de las haciendas locales.

De la adopción de los acuerdos provisionales y definitivos de establecimiento, modificación o supresión del recargo deberá darse cuenta a la conselleria competente en materia de hacienda.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos y todas las ciudadanas, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

València, 16 de diciembre de 2022

El president de la Generalitat
XIMO PUIG I FERRER